

Predica de la Krefeld

Duminică, 2 ianuarie 2011, ora 10

Ewald Frank

Fratele Müller spune:

Preaiubiților, aș dori să vă salut pe toți și să vă urez binecuvântările lui Dumnezeu pentru noul an. Am pe inimă să vă spun ceva. Prin televiziune, prin internet, lumea a fost adusă în casele noastre. Aș dori să-i rog pe părinți să-și supravegheze copiii. Ginerele meu lucrează într-un spital și acolo a fost un medic căruia ginerele meu i-a povestit despre mine. Acela s-a simțit bolnav și a dorit să mă rog pentru el. M-am dus acolo și înainte să mă rog cu el, i-am vorbit. Știți de ce s-a îmbolnăvit? Mi-a spus că în urmă cu doi ani s-a dus la cinematograful cu fiica lui, la Harry Potter, a ascultat muzica aceea și de atunci a făcut cancer la plămâni. A făcut tot ce-a știut, dar nimic nu l-a mai ajutat. Eu l-am putut conduce la Domnul, i-am dat o Biblie, dar după aceea a murit.

Preaiubiților, să avem grijă – am auzit ieri – Diavolul vrea să aibă un drept asupra voastră. Fratele Branham a spus „v-aș putea unge toată noaptea cu untdelemn și ați rămâne la fel”. Preaiubiților, acesta este păcatul. De aceea noi dorim să fim separați, ca în noi să fie numai Cuvântul adevărat. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Fratele Frank:

Saluturi [.....]

Noi suntem mulțumitori pentru toți frații din toate popoarele, limbile și națiunile, și pentru cei din țările vecine, începând din nordul îndepărtat, din Finlanda până în Palermo. Noi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeu.

Vreau să spun încă un cuvânt cu privire la cele spuse aseară. Voi ați văzut în ce mod minunat binecuvântează Domnul Dumnezeu. Vreau să o spun deschis: frații din Africa au luat în inimile lor ceea ce i-a fost spus fratelui Branham în 1955, în Zürich: „vulturul german va zbura peste Africa”. Aceasta s-a și întâmplat în urmă cu mulți, mulți ani când noi am făcut începutul împreună cu Sidney Jackson, un prieten bun al fratelui nostru Branham. Apoi am trecut din țările în care se vorbește limba engleză la cele în care se vorbește limba franceză, până în Senegal la Dar es Salaam. În acest fel mesajul divin a ajuns în toate popoarele de pe continentul Africii. Este minunat cum a condus Dumnezeu totul. De fiecare dată a fost ceva pe care Dumnezeu a putut să-l folosească; nu doar un frate Branham sau pe fratele Frank, ci în toate țările de pe toate continentele au fost frați care au stat la dispoziția lui Dumnezeu și în felul acesta Cuvântul Domnului a fost purtat și vestit.

Pentru limba spaniolă a fost fratele Pascal Gardona din Venezuela, cu care am început și așa Cuvântul a putut fi vestit și în țările latino-americeane, până în Sao Paulo. Dumnezeu a binecuvântat peste cererile și înțelegerea noastră. Dacă mă gândesc la toate legăturile care s-au făcut până în India și indiferent unde s-au mai făcut: am avut eu vreo legătură cu vreun frate? Dumnezeu Însuși a purtat întotdeauna de grijă pentru tot. El a deschis inimile și ușile, și așa Cuvântul Domnului a putut să fie vestit.

Dacă dorim să avem o privire de ansamblu - nu dorim să intrăm în detaliile tuturor lucrurilor care se întâmplă astăzi – dar ne dăm seama cum Europa se unește din ce în ce mai mult și vedem încotro merge această unire. Noi vedem cine joacă rolul principal și în ce direcție sunt îndreptate toate privirile și vedem încotro duc toate căile. Multe căi duc la Roma, dar o singură cale conduce pe oameni afară din Roma.

Biserica Dumnezeului cel viu trebuie să fie chemată afară și să iasă din toate denominațiunile, înainte ca să aibă loc unirea totală sub Roma. Aceasta este datoria pe care ne-a dat-o nouă Dumnezeu acum: noi să vestim Cuvântul Domnului, să dăm ultima chemare, cu sinceritate și seriozitate, ca un sunet puternic de trâmbiță: „Poporul Meu, ieșiți afară! Despărțiți-vă și nu vă atingeți de nimic necurat! Atunci, Eu vă voi primi, voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru”. Așa a făgăduit-o Dumnezeu: „Eu voi locui în mijlocul vostru și voi umbla în mijlocul vostru. Eu voi fi Dumnezeul vostru”.

Foarte scurt mă refer și la seara trecută. Dragii mei, pentru mine care am fost martor ocular, poate are o importanță mai mare decât pentru voi, care doar o auziți. Dar situația a fost ca și în creștinismul primar, cum a zis și Ioan: „...ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții”, aceasta v-o vestim și vouă. Ioan a fost un martor. Un martor trebuie să fie de față când se întâmplă ceva. Dacă noi nu suntem de față când se întâmplă ceva, atunci nu putem fi un martor adevărat, cel mult putem să dăm mai departe ceea ce au mărturisit alții.

Eu o spun prin harul lui Dumnezeu: pentru mine a fost un privilegiu deosebit faptul că l-am putut întâlni pe fratele Branham, și de la prima adunare în care l-am auzit am știut că el era un bărbat trimis de Dumnezeu, pentru că nimeni nu putea să facă lucrările care au fost făcute prin el, decât dacă Dumnezeu era cu el.

Cu referire la filmul pe care l-am văzut aseară, mă doare faptul că fratele Branham a fost un om atât de sărac, de neajutorat. Acel costum de pe el i-a fost cumpărat în Washington, fiindcă costumul lui vechi nu a fost destul de prezentabil pentru oameni. Nu el și-a cumpărat acel costum, poate că nici nu și l-a dorit. El era un bărbat sărac, privit din afară, însă era iertat de Dumnezeu.

Dacă ne gândim la faptul că nici Ioan Botezătorul nu a venit îmbrăcat cu o robă cu guler întors, ci a fost îmbrăcat cu o piele de cămilă și totuși a fost mesagerul făgăduit de Dumnezeu care a avut mesajul lui Dumnezeu și despre care El a spus: „Iată trimit pe prorocul Meu”, nu un proroc oarecare, ci „Eu trimit mesagerul Meu, înaintea Mea”.

Noi suntem mulțumitori fiindcă am putut să recunoaștem că Dumnezeu are un plan de mântuire și că El îl duce la împlinire în timpul nostru. Și faptul că Dumnezeu ne-a dăruit descoperirea Cuvântului Său, ca să știm care este ziua Domnului, care este ziua mântuirii, unde trebuie rânduite și așezate toate versetele biblice care sunt în legătură, în așa fel încât să nu mai fie nicio contradicție. Noi cu toții știm că, în Scriptură, nu este nicio contradicție. Aceste contradicții sunt doar în capul oamenilor. Toată Sfânta Scriptură este scrisă într-un mod armonios. Este necesar să citești mai mult decât un verset ca să vezi întregul context și legătura exactă în care este scris un verset biblic.

În ceea ce ne privește pe noi, cei din acest loc, eu doresc s-o spun foarte scurt: Dumnezeu ne-a dăruit har, când în decembrie 1959, am auzit prima predică a fratelui Branham, tradusă din limba engleză în limba germană. S-a întâmplat aici, pe strada Inrath 325, în casa familiei Borg. Fratele Borg stă câteodată aici în față. Începând din acel timp, Dumnezeu și-a adunat poporul Său; așa am început noi și Domnul ne-a dăruit mult har. În anul 1974, de Paști, a avut loc inaugurarea acestei clădiri. După aceea am continuat cu zidirea în anul 1976, deși toți s-au

așteptat ca în anul 1977 să se termine totul. Atunci Domnul a poruncit să cumpărăm parcela vecină și să construim pe ea, pentru că vor veni oameni din mai multe țări care vor avea nevoie să fie găzduiți. Noi acum avem această posibilitate să-i găzduim pe frații care vin la adunări. Și sperăm că toți cei care ne vizitează, înțeleg faptul că și acolo, în camerele în care sunt cazați, trebuie să existe o anumită ordine. Toți au paturi și camere, dar toate lucrurile trebuie să le lăsăm în ordine. Și în această sferă pământească totul trebuie să fie în regulă. Dacă noi suntem nemulțumiți din punct de vedere pământesc, aducem această nemulțumire în adunare și atunci Dumnezeu nu poate să ne binecuvânteze.

Haideți să primim totul așa cum este. Surorile noastre fac tot ce pot și voi, de asemenea, trebuie să faceți tot ce este corect, dacă sunteți de acord cu deciziile luate. Noi am mai zidit o clădire, acolo unde este tipografia și de unde se face expediția. Nu demult a venit propunerea să mai zidim o clădire; noi am făcut-o ca să ajutăm poporului lui Dumnezeu din toată lumea, și în cât mai multe limbi.

De asemenea dorim ca în toate domeniile fiecare să contribuie la pace și fiecare să fie de acord cu ceea ce s-a hotărât. Vă mulțumesc foarte mult pentru înțelegerea și ajutorul pe care ni-l dați, în umblarea împreună pe această cale, pentru ca să putem să ne împlinim bine slujba, însărcinarea din partea Domnului și să putem purta Cuvântul Lui.

Tuturor fraților din acest loc, din Krefeld, care împlinesc o anumită datorie, vă mulțumim din toată inima noastră!

Încă o mică observație cu privire la cele întâmplare în Israel în timpul nostru. Noi privim la ce se întâmplă în Israel într-un mod deosebit. Și dacă îl auzim pe acel bărbat care îi reprezintă pe palestinienii și care a făcut următoarea afirmație: „În acel moment când vom avea statul nostru palestinian, atunci niciun evreu nu va fi găsit în acesta”. Trebuie să vă închipuiți odată acest lucru. Toate aceste provincii importante ale Israelului, Samaria, Iudeea, ei vor să le pună sub conducere străină și Ierusalimul să fie capitala lor. Cu 3000 de ani în urmă David a fost la Ierusalim și acest oraș a fost ales ca și capitală pentru Israel de către Dumnezeu însuși. Nimeni nu are dreptul să modifice aceasta. Și eu aștept ziua când Domnul va prelua conducerea și va pune capăt tuturor lucrărilor omenești.

Noi nu ne-am așteptat la faptul că va mai dura așa de mult timp. Dacă cineva mi-ar fi spus în anul 1955 sau în anul 1959, că va mai dura atâtea decenii... Dar pe de altă parte, frați și surori, dacă Domnul ar fi venit atunci sau în anii următori, atunci mulți dintre voi n-ar fi auzit chemarea Lui. Domnul poate să revină abia atunci când va fi chemat și va intra și ultimul în Biserica Lui. Domnul își are calea Lui și planul Său, și noi prin harul Său, putem umbla împreună cu El pe această cale.

Fratele nostru Ionuț ne-a salutat cu cuvântul din Plângerile lui Ieremia 5.21-22: „Întoarce-ne la Tine, Doamne, și ne vom întoarce! Dă-ne iarăși zile ca cele de odinioară! Să ne fi lepădat Tu de tot oare, și să Te fi mâniat Tu pe noi peste măsură de mult?”

Noi cu toții știm că Dumnezeu s-a mâniat pe cei neascultători, dar prin ascultarea Mielului lui Dumnezeu, care a fost ascultător până la moartea pe cruce, toți cei răscumpărați n-au fost doar neprihăniți, ci ei au fost și călăuziți, rânduiți să-L urmeze pe Domnul prin ascultarea de credință.

Am mai fost salutat cu cuvântul din Iosua 1, „Întărește-te și îmbărbătează-te?” și cu cel din Psalmul 34 de la v. 4: „Eu am căutat pe Domnul, și mi-a răspuns: m-a izbăvit din toate temerile mele. Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie și nu ți se umple fața de rușine. Când strigă un nenorocit, Domnul aude și-l scapă din toate necazurile lui. Îngerul Domnului tăbărăște împrejurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie. Gustați și vedeți ce

bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!” Cine privește la Domnul i se va lumina fața, și lui nu trebuie să-i fie rușine.

Apoi îndemnul din v. 13 și 14 din Psalmul 34: „Ferește-ți limba de rău și buzele de cuvinte înșelătoare! Depărtează-te de rău, și fă binele; caută pacea, și aleargă după ea”.

Există și în Vechiul Testament niște îndrumări pentru toată viața noastră. În Noul Testament, Pavel a scris în detaliu și lucrurile care aparțin de viața pământească.

Acum doresc să citesc un cuvânt pe care l-a citit, de curând și fratele nostru Iuri Kebernik. Sunt niște cuvinte minunate pe care le-a scris Pavel, din 1 Corinteni 1 de la v. 26: „De pildă, fraților, uitați-vă la voi, care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales. Dar Dumnezeu a ales lucrurile bune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca să facă de rușine pe cele tari. Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii, și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt”.

Între noi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nu sunt mulți care au un renume mare. Vă spun și de ce. Prin harul lui Dumnezeu, noi am fost aduși sub influența dumnezeiască, nu sub influența unui mare bărbat al lui Dumnezeu, ci direct sub influența lui Dumnezeu, prin Cuvântul și prin Duhul Lui. De asemenea, noi recunoaștem că Dumnezeu a trimis pe apostolii și prorocii Lui, ca să ne facă cunoscut toate lucrurile de care avem nevoie în sfera duhovnicească și în cea pământească și ne-a dat toate îndrumările de care am avut nevoie.

Credeți-mă: noi toți avem nevoie de îndrumările Domnului și în sfera pământească. De exemplu, dacă ne gândim la Pavel care nu a fost căsătorit și care totuși a scris în 1 Corinteni 7.2: „Totuși, din pricina curviei, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui, și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei”. El a descris rânduiala originală a lui Dumnezeu care trebuia să fi existat din Grădina Eden încoace, fiindcă aceasta face parte din viața pământească.

Chiar și voi, tinerii, trebuie să citiți îndrumările pe care le-a dat Domnul cu privire la această situație. Apoi, toți frații trebuie să citească ceea ce le spune Dumnezeu fraților și toate surorile trebuie să citească ceea ce le spune Dumnezeu surorilor. Domnul a dat niște îndrumări pentru toți și pentru toate, atât pentru sfera duhovnicească cât și pentru cea pământească, și El veghează asupra noastră și ne dăruiește puterea ca noi să trăim Cuvântul lui Dumnezeu. Acest cuvânt să nu fie doar scris, ci să fie împlinit în viețile noastre.

Doresc să mai citesc cuvântul din Faptele apostolilor 17.11: „Au primit Cuvântul cu toată râvna, și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa”. Și noi facem același lucru.

Eu am spus-o deja ieri: cei mai mulți care se referă la mesaj sau la mesager, nici nu mai deschid Scriptura, ci ei citesc doar niște citate din predicile fratelui Branham. Noi citim predicile fratelui Branham de la A la Z, nu luăm doar un citat ca să-l rupem din context, ci noi citim predicile de la început la sfârșit; și cine citește toată predica va fi binecuvântat peste măsură. Dar cine scoate din context niște citate, intenționat și le tot evidențiază, acela merge pe un drum periculos și răstălmăcește ceea ce a spus fratele Branham. Așa a scris și Petru în ultima sa epistolă: că frații neștiutori și cei nestatornici înțeleg greșit Scriptura și răstălmăcesc ceea ce a spus Pavel, spre pierzarea lor.

Noi nu putem schimba nimic, ci doar putem să ne îndemnăm întruna să trăim cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Noi nu adăugăm nimic și nu scoatem nimic, ci credem așa cum a spus-o și cum o spune Scriptura.

Citim un cuvânt minunat din Galateni 1.11-12: „Fraților, vă mărturisesc că, Evanghelia propovăduită de mine, nu este de obârșie omenească; pentru că, n-am primit-o, nici n-am învățat-

o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos”. Nici vestirea noastră nu este de obârșie omenească și nici ca să facem pe placul oamenilor, așa cum a scris și Pavel. Oamenii doresc să asculte niște povești care să le gădile urechile, vor să audă ceea ce le place să audă. Dar Mesajul lui Dumnezeu este dat cu un scop anume, ca să fie vestit într-un mod curat și sfânt.

Mai putem citi niște cuvinte puternice și, în mod deosebit, din scrisoarea către Romani. Haideți să citim foarte scurt câteva versete. Dar, mai înainte, citim niște cuvinte minunate ale Domnului nostru din Matei 12, doar ca un avertisment pentru noi toți. Citim Matei 12 de la v. 35: „Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui. Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină și din cuvintele tale vei fi osândit”.

Dumnezeu nu ne va judeca după cuvintele pe care le-au spus alții despre noi. Noi suntem răspunzători doar pentru cuvintele pe care le spunem noi despre alții. De aceea dorim să avem grijă ce spunem cu limba noastră. Noi dorim să spunem doar acele cuvinte cu care putem rezista și în prezența Domnului.

Eu îmi amintesc că în anul 1979 au fost spuse mai multe lucruri. Atunci o femeie a spus: „Ce mă interesează pe mine?! Căci este scris: „cine se judecă singur nu va mai fi judecat”. Și așa a și făcut: ea a luat doar un singur verset biblic, l-a scos din context și s-a considerat neprihănită cu ideea ei proprie că „ea nu va mai fi judecată”.

Și din acest punct de vedere, este necesar ca noi să luăm toate versetele biblice referitoare la o temă, și să le citim pe toate. Atunci când Domnul nostru spune că „noi nu vom fi judecați”, atunci El se referă la judecata de apoi, dinaintea tronului alb, dar El nu se referă la ceea ce a scris Pavel în Romani 14.10: „Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos”, sau la ceea ce a scris corintenilor în 2 Corinteni 5.10.

Noi am auzit acest lucru și de la fratele Branham. Când a fost luat în slavă, lui i-a fost spus că „și el va fi judecat înaintea celor cărora le-a vestit Cuvântul”. Atunci fratele Branham a zis: „dar eu am vestit aceeași Evanghelie pe care a vestit-o și Pavel. Dacă vor rezista aceia care au auzit Cuvântul din gura lui Pavel, atunci vor rezista și aceștia care au auzit Cuvântul din gura mea”.

Frați și surori, cu această vestire a Cuvântului lui Dumnezeu este legată cea mai mare răspundere posibilă, care poate exista pe acest pământ. De aceea, haideți să punem Cuvântul pe primul plan. Voi cu toții știți că Domnul nostru, a fost ambele. El a fost sămânța făgăduită despre care a fost scris, prima dată, în Geneza 3.15, sămânța divină care trebuia să vină și să zdrobească capul șarpelui. Dar, El a fost și Cuvântul care a devenit trup și care a locuit în mijlocul nostru, El a fost Acela care a umblat la început în Grădina Eden.

În acest loc, noi credem într-un singur Dumnezeu care există din veșnicie în veșnicie, indiferent cum S-a descoperit El: fie ca Îngerul legământului, fie ca Domnul, fie în Stâlpul de foc, fie ca Tatăl în cer, în Fiul Său pe pământ sau în noi prin Duhul Sfânt. Indiferent cum Se descoperă El, fiecare descoperire a Lui, este scrisă într-un context anume, în legătură cu planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Aceste descoperiri au fost necesare, și de aceea ele au și avut loc. Aici noi nu discutăm despre dumnezeire, ci noi credem că există numai un Singur Dumnezeu.

Din scrisoarea către Romani, doresc să citesc acum ceea ce am amintit deja. Din capitolele 12 la 14, noi am primit o învățătură personală pentru domeniile specifice, dar începând cu capitolul 15 până la capitolul 16, avem o învățătură, la cazul general, pentru noi, cei credincioși. În Romani 12.2 ne este spus: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă

prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită”. Acesta este un cuvânt minunat, cu o mare profunzime.

Domnul S-a sfințit pentru noi, astfel ca și noi să fim sfințiți în El. Așa cum a venit El, și cum a fost scris despre El în sulul Cărții: „Atunci am zis: Iată-Mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!”, la fel suntem și noi astăzi, aici să facem voia lui Dumnezeu, prin harul Său. Eu cred că acest lucru nu este greu, dacă noi am fost înnoiți în mintea noastră, în interiorul nostru. Dar omul vechi nu se poate supune voii lui Dumnezeu; acest lucru este imposibil. Doar omul înnoit, omul nou se poate supune voii lui Dumnezeu. Dacă avem o inimă nouă și dacă am primit și avem un duh nou, atunci noi am primit accesul la domeniul duhovnicesc. Pavel a scris-o în prima scrisoare către corinteni, în 1 Corinteni 2.14: „Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie, și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuiesc judecate duhovnicește”. Lucrurile duhovnicești trebuie să fie auzite, apreciate și primite într-un mod duhovnicesc, și aceste lucruri trebuie să ni se descopere prin harul Domnului.

După aceea Pavel continuă în Romani 12.3: „Prin harul, care mi-a fost dat, eu spun fiecăruia dintre voi, să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine, ci să aibă simțiri cumpătate despre sine, potrivit cu măsura de credință, pe care a împărțit-o Dumnezeu fiecăruia”.

Citim v. 4 și 5: „Căci, după cum într-un trup avem mai multe mădulare, și mădularele n-au toate aceeași slujbă, tot așa și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos, dar fiecare în parte suntem mădulare unii altora”. Noi nu putem trece ușor pe lângă acest Cuvânt, ci trebuie să citim și 1 Corinteni 12 unde este vorba despre un singur trup, care are mai multe mădulare și felurite slujbe, și noi trebuie să formăm acest singur trup în Hristos. Atunci trebuie să citim din 1 Corinteni 12, cel puțin v. 12 și 13: „Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos. Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh”. Totul aparține laolaltă: botezul în apă, botezul Duhului Sfânt, uniți în ascultarea de credință. Noi, toate mădularele trupului, trebuie să fim strânși laolaltă.

Ne întoarcem înapoi, în Romani 12, unde sunt amintite darurile duhovnicești. Noi așteptăm ca Domnul Dumnezeu să ne dăruiască, prin har, o revărsare puternică. Noi avem făgăduința ploii târzii. „Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară!” este scris în Zaharia 10 și alte locuri, și în Iacov 5 v.7.

Noi însă citim acum în Romani 12.9-10, unde avem o învățătură puternică, și, chiar mai mult decât atât, aici ne este descoperit cum trebuie să fie trăită viața dumnezeiască între noi, în dragoste divină. Romani 12.9-11: „Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău, și lipiți-vă tare de bine. Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia. În sârguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului”.

Domnul dorește să aibă o Biserică care este Trupul Lui, prin care El să se descopere, care să fie locuința lui Dumnezeu, care să fie stâlpul și temelie adevărului așa cum este scris în 1 Timotei 3.15. Eu mulțumesc lui Dumnezeu fiindcă ne aflăm calea corectă, ca să ajungem la ținta dumnezeiască. Domnul ne-a făgăduit restituirea deplină și fiindcă El ne-a făgăduit-o, tot El ne-o va și dăru. El o va împlini, fiindcă astfel este scris, că toate făgăduințele lui Dumnezeu - nu făgăduințele unui bărbat al lui Dumnezeu sau ale unui proroc - ci făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, în Isus Hristos, Domnul nostru sunt „Da” și „Amin”, și ele se împlinesc prin noi.

Frați și surori, haideți ca noi să fim atenți la tot ce este scris aici în Romani 12: „Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău și lipiți-vă tare de bine. Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia”.

Când fratele Branham a fost luat în slava Domnului, el a auzit acolo aceste cuvinte: „Doar dragostea desăvârșită va intra aici”, dragostea lui Dumnezeu, așa cum a fost descoperită pe crucea de pe Golgota și așa cum este scris în Ioan 3.16: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu...” Noi am fost împăcați cu Dumnezeu. Și în acest punct, nu trebuie să citim un singur verset. Fiul a fost chiar Emanuel, care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi”.

Eu o spun de repetate ori, că trebuie să luăm toate versetele care fac parte din aceeași temă pentru că numai așa putem avea o imagine de ansamblu.

Dacă vorbim despre dragostea lui Dumnezeu, noi trebuie să ne întoarcem din nou la Cuvânt. „Dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt”. Frați și surori, nimic nu ne este mai necesar decât botezul cu Duhul Sfânt și cu foc, botezul cu dragostea lui Dumnezeu, prin botezul cu Duhul. Prin acest botez, dragostea lui Dumnezeu este turnată în inimile noastre și după aceea, darurile care sunt cuprinse în dragostea lui Dumnezeu se vor descoperi și vor fi folosite în Biserica lui Dumnezeu. Atunci niciunul nu va susține că știe totul, ci noi cu toții vom fi cuprinși în dragostea lui Dumnezeu.

Sa fim sinceri: și cu vestirea pe care Domnul ne-a încredințat-o, noi trebuie să spunem că aceasta a fost făcută prin dragoste. Chiar dacă Dumnezeu vorbește într-un mod serios cu noi, El are doar intenții bune cu noi toți. El dorește ca noi să umblăm pe acea cale pe care noi putem să ajungem la țintă.

Apoi noi putem citi și celelalte versete din Romani 12 și ajungem apoi la Romani 13. Citim Romani 13 de la v. 8: „Să nu datorăm nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții”. Această datorie, o putem lua cu noi. „căci cine iubește pe alții, a împlinit Legea.”

Dacă mergem la Galateni, vedem că Pavel a spus, apoi și Iacov a spus de asemenea: „Căci, cine păzește toată Legea și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate”. Dumnezeu a dat Legea ca noi să fim judecați cu privire la greșelile noastre, să ne putem pocăi și să putem cerem iertare. Și Legea își are locul ei în împărăția lui Dumnezeu. Dar, în mod deosebit, în mijlocul nostru, al celor credincioși, să nu mai existe aceste porunci: „tu trebuie să faci asta!” „tu trebuie!”, ci dragoste este împlinirea legii. Cine este în dragostea lui Dumnezeu împlinește toate legile Sale. Acela nu va călca niciuna din legile lui Dumnezeu, căci dragostea Sa a fost turnată în inima noastră.

Citim Romani 13.9: „De fapt: „Să nu preacurvești, să nu furi, să nu faci nicio mărturisire mincinoasă, să nu poftești”, și orice altă poruncă mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”. Dragi frați, fiți cinstiți, dacă noi îl iubim pe aproapele nostru ca pe noi înșine, am putea noi să-i luăm nevasta? Eu nu cred că există vreun bărbat pe pământ care să fie născut din nou, umplut cu dragostea lui Dumnezeu și temător de Dumnezeu în inima lui, și care să poftască soția altuia. Pavel spune: „...fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui, și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei”. Dumnezeu, cu un scop precis a hotărât o pedeapsa cu moartea, pentru adulter. Noi putem să fim mulțumitori fiindcă putem trăi Cuvântul lui Dumnezeu prin harul Său.

Haideți să mai citim încă o dată v. 9: „De fapt: „Să nu preacurvești, să nu furi, să nu faci nicio mărturisire mincinoasă, să nu poftești” și orice altă poruncă mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”. Și ceea ce nu dorești să ți se facă ție, să nu o faci nici tu altuia, ci să umbli în dragostea lui Dumnezeu.

Despre aceste lucruri fratele Branham a vorbit în predica „Căsătorie și divorț”, și el a spus acolo niște lucruri pe care, probabil, nu le-a spus nimeni înaintea lui.

Citim și v. 10: „Dragostea nu face rău aproapelui: dragostea deci, este împlinirea Legii”. Spuneți „Amin” la acest cuvânt. Amin. Dragostea lui Dumnezeu, care a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, nu poate să facă rău aproapelui, căci dragostea este împlinirea întregii Legi.

Citim mai departe avertizarea din v. 12: „Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm dar de faptele întunericii, și să ne îmbrăcăm cu armele luminii”.

Frați și surori, este pe inima mea ca noi să nu primim doar o învățătură, ci să fim cu adevărat pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Și dacă doar „dragostea desăvârșită va intra în slavă”, și dacă dragostea lui Dumnezeu se poate descoperi în inimile noastre, prin faptul că noi trăim fiecare Cuvânt, fiecare poruncă pe care a dat-o Dumnezeu, atunci noi, prin harul Domnului, putem să privim la Dumnezeu, să fim liniștiți și să știm că El, care ne-a călăuzit până în acest loc, El care ne-a ajutat până acum și ne-a binecuvântat, o va face până la sfârșit. Și chiar dacă trecem prin niște încercări, să știm că acestea fac parte din viața credincioșilor. Toți bărbații lui Dumnezeu, care au făcut parte fie din poporul Israel, fie din Biserica primară, toți au trecut prin încercări. Nimeni să nu se aștepte să fie înțeles de către oameni. Câteodată, nici măcar noi pe noi înșine nu ne înțelegem, dar Dumnezeu ne înțelege pe toți. Noi ne-am pus încrederea noastră în Domnul nostru.

În ultimele zile am citit despre Avraam. Te gândești că este aproape imposibil de crezut, ca și Avraam să fi făcut greșeli în sfera pământească. Dacă ne gândim la toți ceilalți, ei au făcut mari greșeli. Dar chiar și Avraam a declarat-o pe soția lui ca fiind sora lui, fiindcă i-a fost frică să nu fie omorât. De aceea Dumnezeu S-a arătat noaptea în vis lui Abimelec și i-a zis: „Iată, ai să mori din pricina femeii pe care ai luat-o, căci este nevasta unui bărbat”. Acest om s-a speriat, și Dumnezeu i-a zis: „...dă omului nevasta înapoi; căci el este proroc, se va ruga pentru tine, și vei trăi”. Aceasta așa s-a și întâmplat.

Avraam a fost și el un om. De fapt, ne-ar plăcea să spunem că Avraam n-a făcut nicio greșală, dar un astfel de om nu există. Un astfel de om care n-a făcut nicio greșală nu există. Când am citit aceasta, eu nu m-am bucurat de faptul acesta, ci am spus: „O, iubitele Domn, și aceasta ai permis să fie scris”. De ce a fost scris? Fiindcă este posibil ca cineva să mai facă o astfel de greșală și apoi Dumnezeu să îi poată dărui harul Său. În Cuvântul lui Dumnezeu a fost scris totul pentru învățătura noastră.

Acum doresc să citesc din Romani 14. Aici, permiteți-mi să mai spun ceva cu privire la hrana pământească. Câteodată chiar și oamenii credincioși nu sunt corecți nici în mintea lor și nici în inimă, fiindcă se ceartă despre tot felul de mâncăruri.

Citesc din Romani 14.2-3: „Unul crede că poate să mănânce de toate, pe când altul, care este slab, nu mănâncă decât verdețuri. Cine mănâncă, să nu disprețuiască pe cine nu mănâncă; și cine nu mănâncă, să nu judece pe cine mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit”. Împărăția lui Dumnezeu nu constă în mâncare și băutură, ci este pace și bucurie în Duhul Sfânt. Lăsați pe fiecare om în pace! Eu spun de fiecare dată acest lucru: cine nu are pace cu el însuși, acela nu-i lasă nici pe ceilalți în pace. Dar cine a găsit pacea cu Dumnezeu îi lasă și pe ceilalți în pace.

Citim v. 10: „Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos”.

Vă rog frumos: haideți să nu ne mai disprețuim, să nu ne mai judecăm unii pe alții și să nu ne vorbim de rău unii pe alții, ci să ne iubim și să ne respectăm reciproc! Nu ce intră în stomac ne murdărește, ci ceea ce iese din inimă.

Citim v. 13: „Să nu ne mai judecăm dar unii pe alții, ci mai bine judecați să nu faceți nimic, care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire”. Putem citi mai departe până la v.17. Apoi citim v. 19: „Așadar, să urmărim lucrurile care duc la pacea și zidirea noastră”. Citim și v. 20: „Să nu nimicești, pentru o mâncare, lucrul lui Dumnezeu. Drept vorbind, toate lucrurile sunt curate. Totuși, a mânca din ele, când faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de cădere, este rău”.

Pavel a fost călăuzit de Duhul Sfânt și a vrut să ne dăruiască aceste învățături din sfera pământească, pe calea noastră cu Domnul. Ce har minunat! Noi facem bine dacă împlinim totul în ambele sfere: cea pământească și cea duhovnicească. Să fim echilibrați în ambele domenii. Să nu citim doar versetele din Scriptură, ci să le primim în inimile noastre, astfel încât totul să fie împlinit pentru zidirea noastră reciprocă, în dragostea lui Dumnezeu, cum este scris și în Romani 15, chiar din vers. 1 și 2. „Noi, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi, și să nu ne plăcem nouă înșine. Fiecare din noi să placă aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora”. Noi să nu ne considerăm mai buni ca alții, spunând: „O, eu nu sunt cum este acela sau celălalt”! Niciunul nu este mai bun ca celălalt, nimeni nu este ceva. Tot ceea ce putem fi noi, prin har, Dumnezeu a făcut-o în noi.

Citim și v. 2: „Fiecare din noi să placă aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora”. Și despre asta este vorba, frați și surori: despre zidire, despre zidirea trupului lui Isus Hristos, în Cuvânt, în har, în dragoste. Învățătura și îndemnurile, tot ceea ce ține de zidirea Trupului lui Isus Hristos, Domnul ne-a dăruit prin har, până când vom împlini și Romani 15.6: „pentru ca toți împreună, cu o inimă și cu o gură să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos”.

În ziua Cincizecimii, toți au fost într-un singur gând. Nimeni nu vorbea despre lucruri pământești. Ei au fost o inimă și un suflet. Ei cu toții au avut un singur gând. „...pentru ca toți împreună, cu o inimă și cu o gură să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos”.

Este necesar ca și aceste piedici pământești să fie date la o parte. Fiecare să decidă pentru sine înaintea lui Dumnezeu, ce să mănânce sau ce să bea și nimeni să nu-l mai judece pe celălalt, ci noi să ne purtăm unii pe alții în rugăciune.

Citim v. 7: „Așadar, primiți-vă unii pe alții cum v-a primit și pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu”. Nu este minunat? „Așadar, primiți-vă unii pe alții cum v-a primit și pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu”.

Haideți să cuprindem despre ce este vorba astăzi. Nu este vorba doar despre învățătură. Trebuie ca și călăuzirea în viața personală și trăirea să fie în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu voia Sa. Și atunci putem spune așa cum a zis și Pavel: „fiecare să se cerceteze pe sine însuși”. Nu unul să-l cerceteze pe celălalt, ci fiecare să se cerceteze pe sine însuși. Atunci Dumnezeu ne va dăruia harul și noi vom fi aduși la Cuvânt și sub influența Cuvântului lui Dumnezeu. Niciun om nu ne influențează, ci Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Lui și noi ne supunem Lui.

Eu doresc ca noi să ne bucurăm astăzi. Povara legii să nu ne mai apese. Dar să nu existe niciun „har liber” prin care fiecare poate să facă ce vrea, ci doar harul prin care este trăită toată legea și toate poruncile lui Dumnezeu sunt trăite prin dragostea lui Dumnezeu.

Cu privire la învățătură, doresc s-o mai spun încă o dată: Dumnezeu a dăruit har, peste înțelegerea noastră. Indiferent unde citim fie în Isaia, Ieremia, Ezechiel, Daniel, în evanghelii, epistole sau în Apocalipsa, pretutindeni strălucește acest Cuvânt, și descoperirea ne este dăruită prin har. Așa cum a spus-o Pavel în trecut, noi avem aceeași mărturie și putem să spunem că nu

am primit Cuvântul din partea oamenilor, ci prin descoperirea lui Isus Hristos, Domnul nostru, și prin harul Său.

Dragi frați și surori, fiți îmbărbătați. Noi am început acest an împreună cu Dumnezeu. Am prezentat o privire de ansamblu a anului care a trecut, care a fost cel mai binecuvântat an din slujba mea. Anul 2010 a fost un an deosebit, un an cu multe roade în Împărăția lui Dumnezeu.

Cum am spus-o deja ieri: dacă luăm în calcul și Germania, Austria și Elveția, atunci am fost în 30 de țări și am vestit Cuvântul minunat al lui Dumnezeu. M-am dus chiar până în Noua Zeelandă, acolo de unde răsare soarele în fiecare zi. Domnul Dumnezeu a binecuvântat într-un mod deosebit și a dăruit mult, mult har.

Frați și surori, ceea ce ne rămâne de făcut este ca noi să ne rugăm mai mult pentru Israel, căci cine binecuvântează Israelul va fi binecuvântat de Dumnezeu. Noi binecuvântăm Israelul în Numele Domnului. Dacă acolo se întâmplă ceva ce nu este în ordine, atunci pe noi toți ne doare și ne pare rău. Dar, noi binecuvântăm Israelul din toată inima noastră. Dumnezeu a ținut întotdeauna partea poporului Său și așa o va face până la sfârșit. El va desăvârși lucrarea Lui cu Israelul, pe Muntele Sion. Putem citi multe versete minunate care vorbesc despre ceea ce va face Dumnezeu la sfârșit și, după aceea, slava lui Dumnezeu se va descoperi.

Dar mai întâi, va fi răpită Biserica,. Aceasta noi o așteptăm, și pentru această răpire noi trebuie să fim pregătiți și să spunem din adâncul inimilor noastre: „Iubite Domn, Tu să locuiești în mine, Tu să domnești în mine. Facă-se voia Ta, prin harul Tău, în noi toți, în toate popoarele, în toate limbile și în toate națiunile”. Dumnezeu își are poporul Său pretutindeni în această lume. În aceste zile noi putem să fim poporul lui Dumnezeu, poporul legământului nou, să credem toate făgăduințele Lui și să permitem să fim pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului Isus Hristos.

Eu cred cu o convingere totală ceea ce a văzut fratele Branham. Nu doar ceea ce i-a fost spus în 11 iunie 1933 și nu doar ceea ce i-a fost spus în 7 mai 1946, ci eu cred și mai mult: eu cred că el a fost purtătorul Cuvântului lui Dumnezeu și lui i-a fost spus: „Mesajul care ți-a fost încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Dumnezeu și-a luat acasă toți mesagerii Săi, dar mesajul lui Dumnezeu ne-a rămas. Și noi Îl predicăm pe Isus Hristos, Cel răstignit, Cel înviat, Acela care s-a înălțat în cer și care va reveni. El va avea o Biserică fără pată și fără zbârcitură, spălată în sângele Mielului. Aceasta va fi spălată în baia Cuvântului, până când nu mai rămâne nimic lumesc în ea, până când toți vor fi în concordanță deplină cu Cuvântul lui Dumnezeu. Și atunci se va împlini și Efeseni 1.13, vom fi pecetluiți cu Duhul Sfânt care a fost făgăduit. Am spus-o de multe ori: Cuvântul făgăduit, copiii ai făgăduinței, Duhul făgăduinței.

Facă-se voia Domnului Dumnezeu cu noi toți, prin harul Său. Toți, din toată lumea, care sunt conectați azi prin Internet, să nu fie conectați doar cu noi, ci să aibă o legătură directă cu Domnul, Dumnezeul nostru. Ei să asculte Cuvântul și să se supună Cuvântului lui Dumnezeu. Dragostea lui Dumnezeu să fie turnată în inimile noastre astfel încât să împlinim și să trăim Cuvântul lui Dumnezeu, prin harul Său, și să ne aflăm desăvârșirea prin dragostea lui Dumnezeu.

Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți, pe tot pământul. El să desăvârșească lucrarea Lui, în Biserica Lui. Eu aș fi bucuros, dacă Domnul ar reveni mai devreme, și noi nu am mai face călătoria în Israel, programată pentru luna mai. Eu aștept revenirea Domnului. Voi cu toții știți că așa este scris: „Când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, să știți că este aproape, la ușă”. Dar nimeni nu cunoaște nici ziua și nici ceasul. Și este bine așa. De aceea fiți pregătiți ca să stați înaintea Domnului, ca să vedeți slava Lui. Domnul Dumnezeu să ne dăruiască tuturor acest har.

Noi să folosim acest timp de pregătire într-un mod corect, și în timpul vestirii să ne rugăm și să-L rugăm pe Domnul: „O, Doamne împlinește acest și dăruiește-mi harul Tău ca să se împlinească și în viața mea!” De fiecare dată când ne vorbește Cuvântul, noi să ne deschidem inimile și să spunem: „O, Doamne, permite să se împlinească și cu mine așa cum o spui Tu!” Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți, și să fie cu noi toți. Amin.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. Cine propune o cântare pe care s-o cântăm? „El este minunat” [...].

Fie ca ziua de azi să fi fost un prilej în care toți ne-am dedicat Domnului, acum, în acest început de an. Pe inima mea sunt în mod deosebit tinerii noștri. Dumnezeu să dăruiască har, astfel încât nimeni să nu privească în lumea aceasta, căci lumea și pofta ei trece, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. Domnul nostru a spus: „Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă”.

Astăzi noi dorim să ne rugăm într-un mod deosebit pentru toți tinerii noștri și să-i dedicăm Domnului nostru. Așa cum a spus și fratele Müller: televizorul este bun, dar ce este arătat acolo? Eu nu știu, pentru că nu mă uit la televizor, dar noi trebuie să fim atenți astfel încât tinerii să fie crescuți în mustrarea și învățătura Domnului, așa cum Dumnezeu a făcut totul de cunoscut părinților. Să fie crescuți în teama de Dumnezeu.

În timp ce vom mai cânta o cântare, eu am dorința ca în acest început de an, toți tinerii care doresc să-și dedice viețile lor Domnului, să vină în față, astfel încât noi să ne rugăm pentru voi; acest lucru este pe inima noastră.

Voi știți cum a fost situația și în timpul lui Moise: toată familia a fost adunată, mielul a fost jertfit și toți care erau în casă și făceau parte din acea familie au fost ocrotiți. Domnul a zis: „Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele, și voi trece pe lângă voi...”. Domnul vede sângele noului legământ, și toți aceia care își dedică azi viețile lor Domnului, care cred din adâncul inimilor lor și au crezut că Dumnezeu a împăcat lumea cu El însuși și care cred că sângele Mielului a fost vărsat și pentru împăcarea noastră și pentru iertarea noastră totală și că aceeași viață care a fost în sângele Fiului lui Dumnezeu este și în turma răscumpărată acum, prin acest sânge... Noi am primit această viață veșnică în noi, prin harul Lui. Noi am spus-o și aceasta deseori: doar acela care are viața veșnică poate să trăiască veșnic. Și există o singură viață veșnică și aceasta este viața Dumnezeului veșnic. Această viață s-a descoperit doar în Isus Hristos. Așa este scris în 1 Ioan 5.20: „El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică”.

Noi toți dorim să începem acest an cu Dumnezeu. Ne vom dedica toți lui Dumnezeu, împreună cu toți tinerii care doresc să vină acum în față. Vă rog veniți acum! Cine spune o cântare? Se cântă cântarea „Eu doresc să-L văd” [...].

Dragii mei, care ați venit în față: voi înțelegeți toți limba germană? În orice caz voi Îl înțelegeți pe Domnul. Voi ați ascultat chemarea Lui, ca să veniți la Domnul. Voi ați venit. Frate Arben, vino și tu să traduci în limba franceză. Toți ceilalți înțeleg limba germană.

Este o zi deosebită pentru voi, pentru mine și pentru noi toți. Este o zi care va aduce roade pentru veșnicie. Cuvântul crucii nu s-a întors fără rod, ci a împlinit scopul pentru care a fost trimis. Cu aceasta începe totul, și numai după aceea vine și învățătura cu privire la tot ce aparține împărăției lui Dumnezeu. Începutul trebuie făcut cu Domnul, prin faptul că noi ne dedicăm viețile noastre Domnului. Noi să știm cu toții că Domnul ne-a iubit și ne-a răscumpărat. Într-un mod simplu, primiți aceasta prin credință! Primiți totul prin credință, căci așa este scris: mai întâi are loc vestirea, iar după aceea credința și apoi ascultarea, cu botezul în apă. Noi dorim să vă revedem pe toți în slavă.

În acest prim sfârșit de săptămână din noul an, toți dorim să ne rededicăm Domnului. Dacă voi, din toată Biserica, sunteți de acord, spuneți „Amin”. Amin. Noi cu toții dorim să fim gata când va veni Domnul. Acum dorim să ne rugăm cu toții.

Gândiți-vă la faptul că este scris: „oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit”. Nu este suficient ca eu să mă rog, ci voi trebuie să chemați Numele Domnului. Voi trebuie să chemați Numele Domnului, fiecare în parte. Așa este scris în porocul Ioel, în Faptele apostolilor 2 și în Romani 10. Întâi este predica, după aceea vine credința și apoi noi chemăm Numele Domnului și spunem: „O, Doamne iubit, iartă-ne. Fie-Ți milă de mine! Fie-Ți milă de noi! Iartă-mi toate greșelile și primește-mă!” Rugați-vă mai departe! Dar voi trebuie să vă rugați! Dacă voi nu vă rugați, atunci rugăciunea mea nu poate să rezolve nimic. Rugăciunea voastră este acordul vostru.

De aceea o spun încă o dată: noi am predicat, dar în acel moment când voi ascultați și credeți predica, voi personal trebuie să chemați Numele Domnului ca să fiți salvați. Aceasta să se împlinească acum, ca fiecare din voi să se roage, fiecare să-și deschidă inima pentru că noi ne aflăm în prezența lui Dumnezeu. El va binecuvânta această zi, El vă va binecuvânta pe toți. Haideți să ne rugăm acum. Rugați-vă cu toții!

Iubite Domn, noi venim în prezența Ta. Eu vin cu toți tinerii, cu toți frații și cu toate surorile mele, și noi împreună chemăm Numele Tău: Te rugăm pentru iertare, pentru har. Binecuvântează pe toți, o, Doamne! Salvează pe toți cei care Te cheamă! Căci așa este scris: „oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit”. Va fi mântuit astăzi, aici, în acest loc - salvarea să aibă loc în Numele Domnului Isus Hristos. Primiți harul Lui! Primiți-vă salvarea! Primiți-vă iertarea! Primiți mântuirea lui Dumnezeu! Fiți salvați și mântuiți în Numele Domnului Isus Hristos, prin sângele Mielului, primiți-o! Primiți-o! Fiți binecuvântați! Fiți salvați în Numele sfânt al lui Isus! Rugați-vă mai departe. Mulțumiți-I și lăudați-L pe Domnul. Lăudați-L pe Domnul! Aleluia. Aleluia. Mulțumiți-I pentru salvarea voastră, pentru iertarea pe care v-a dăruit-o! Noi Îi cerem iertarea, apoi o primim, și după aceea Îi mulțumim Domnului pentru ea.

Dacă voi credeți că Domnul a fost îndurător cu voi, că v-a iertat și v-a primit, atunci mulțumiți-I! Mulțumiți-I! Lăudați Numele Lui cel sfânt și scump. Lăudați puterea sângelui Său! Aleluia! Aleluia! Aleluia! O, Mielul lui Dumnezeu! O, Mielul lui Dumnezeu! Aleluia! Aleluia! Aleluia!

Eu am pace în sufletul meu. Domnul este prezent. El v-a chemat, voi L-ați primit și ați devenit proprietatea Domnului. Domnul Dumnezeu v-a binecuvântat. Vă rog frumos nu uitați această zi. Când vin încercări în viețile voastre, atunci spuneți: „În 2 ianuarie 2011, eu mi-am predat viața Domnului. Eu sunt o proprietate a Domnului”. Doriți voi să promiteți Domnului că veți umbla pe calea Lui îngustă? Să nu priviți în lume, căci Sfânta Scriptură spune: „Ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Sau cum pot sta împreună lumina cu întunericul?” „Sau ce legătură are ascultarea cu neascultarea?”

Dumnezeu să vă pună acum dorința în inimile voastre ca să umblați cu El pe calea îngustă. Aceasta ne-o dorim cu toții, ca Biserica întreagă, noi care suntem astăzi adunați aici, dar și cei din toată lumea: ca toți tinerii, din toate țările să fie dedicați lui Dumnezeu. Ei să recunoască și să meargă doar pe această cale îngustă ca ei să poată să ajungă la țintă. Puteți s-o credeți? Atunci spuneți cu toții „Amin”! Amin. Credeți din toată inima voastră că Domnul v-a primit? Credeți-o! Credința este victoria. Așa este scris și așa am vestit-o.

Încă o întrebare adresată întregii biserici: dorim și noi cu toții să ne dedicăm Domnului? Amin. Să-L rugăm pe Domnul să fie cu noi și să desăvârșească lucrarea Lui începută în noi. Noi să stăm la dispoziția Lui, ca Trup al Domnului, ca Biserică, pe care Domnul însuși s-o

folosească. El să fie Capul și noi să fim mădulele Trupului Său, El să fie lumina și noi să fim strălucirea luminii. El este Stăpânul nostru și noi să fim proprietatea Lui.

Acum dorim să ne dedicăm Domnului, întreaga Biserică. Fratele Schmidt va veni și se va ruga împreună cu noi. Laude și mulțumiri să-I fie aduse Domnului. Se roagă fratele Schmidt [...].

Se cântă cântarea „Eu doresc să văd pe Acela care a murit pentru mine” [...].

Acum, ne vom ruga împreună pentru toți aceia care au niște probleme deosebite, fie că sunt de natură pământească, trupească sau duhovnicească, indiferent ce ar fi. Voi știți cu toții, că în slujba fratelui Branham, accentul principal a fost pus pe vindecări, astfel ca atenția oamenilor să fie îndreptată spre acest mesaj minunat. La fel a fost situația și cu Domnul nostru. Când a trimis Ioan la Domnul să-L întrebe, prin ucenicii săi: „Tu ești Acela care are să vină, sau să așteptăm pe altul?” Atunci Domnul nu a spus: „Eu sunt” sau „Eu nu sunt”, ci El a zis: „Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți: Orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții înviază, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia”, pentru că așa a fost scris în Isaia 35, și așa s-a și împlinit. Așa a fost situația în slujba fratelui Branham și așa trebuie să devină și acum în Biserica Domnului. Noi cu toții purtăm o răspundere înaintea lui Dumnezeu.

Acum dorim să ne rugăm împreună, și să aducem înaintea Lui prin credință, toate problemele noastre. Prin rănilor Lui, noi am fost tămăduiți. Pe crucea de pe Golgota s-a împlinit totul, și sângele Lui vorbește încă și astăzi pentru noi, pentru că trăim în timpul harului. Ziua de azi este o zi minunată. Nu știu dacă voi vă dați seama. Este o zi în care Dumnezeu a vorbit cu noi. Este o zi în care noi ne dedicăm Lui, viețile noastre. Noi am început cu El acest an și tot cu El vom continua aceste zile ale anului. Haideti să ne rugăm împreună.

Iubite Domn, noi am primit făgăduința din Cuvântul Tău, că indiferent ce vom cere în Numele Tău, Tu ne-o vei dăruia. Noi Te rugăm în Numele Tău, în Numele lui Isus: vindecă pe toți bolnavii, vindecă-i pe toți, din cap până în picioare și eliberează-i pe toți cei care au ajuns sub legătura Satanei! Eliberează-i pe toți! Eliberează-i! Eliberează-i! Căci Tu ai venit, astfel încât cei legați să fie eliberați. Tu ai luat robia roabă. Tu ai înviat. Tu trăiești. Tu ești astăzi în mijlocul nostru. Dovedește-Ți Cuvântul Tău într-un mod supranatural și în mijlocul nostru! Noi Îți mulțumim din toată inimă voastră. Noi lăudăm puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Îți mulțumim din toată inimă voastră pentru această zi pe care Tu ai făcut-o pentru noi toți.

Binecuvântează pe toți frații și pe toate surorile noastre, din toată lumea. Fii Tu cu noi toți în fiecare zi din acest an. Însoțește-ne și vino Tu, vino la dreptul Tău în viețile noastre. Îți mulțumim încă o dată: Îți mulțumim pentru mesajul acesta dumnezeiesc, pentru ultima chemare, pentru fiecare descoperire pe care Tu ne-ai dăruit-o. Îți mulțumim pentru totul, în Numele sfânt al lui Isus. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.